

Artysta kreuje codzienność na przykładzie filmu „Teatr Miejski w Łodzi” Akademii Ruchu.

Opracowanie:

Ewa Jakubowska

Czas:

1 godzina lekcyjna

Cele lekcji:

- analiza i interpretacja filmu „Teatr Miejski w Łodzi”
- odczytywanie zamysłu, intencji uczestników akcji
- podejmowanie działalności twórczej, realizowanie akcji o charakterze artystycznym
- doskonalenie umiejętności korzystania ze „Słownika wyrazów obcych”
- podjęcie samodzielnej pracy twórczej

Metody pracy:

- drama
- praca z tekstem źródłowym
- burza mózgów
- kosz i walizka
- „cebula”

Słowa kluczowe:

innovacja, kreacja codzienności, prowokacja, emocje

Materiały pomocnicze:

załączniki

Przebieg lekcji:

1. Pogadanka wstępna, odwołanie się do doświadczeń uczniów. Co cię ciekawi, denerwuje lub irytuje w zachowaniu innych ludzi, kiedy jesteś przechodniem na ulicy?
2. Emisja filmu (film dostępny online na stronie internetowej Filмотeki Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie: <http://artmuseum.pl/filmoteka/?l=0&id=1285>).
3. Pytanie o pierwsze wrażenia: Co zaciękawiło cię w tym filmie? Co zaskoczyło? Czego nie rozumiałeś? (scena z kolejką przed sklepem mięsnym może nie być właściwie odczytana przez uczniów, mogą nie znać przyczyn irytacji klientów.) Czym różni się od filmów, które do tej pory oglądałeś? (jeśli pojawi się informacja dotycząca jakości filmu, należy nadmienić, że emitowany materiał to unikalny, realizowany kamerą 16 mm zapis, który naniesiony jest na współczesne nośniki z zachowaniem pewnych cech archiwalnego filmu).
4. Przeczytaj słowa współtwórcy Akademii Ruchu, Wojciecha Krukowskiego, które zostały wypowiedziane 17 lutego 2012r. podczas wystawy „Autoprezentacja: Akademia Ruchu. Miasto. Pole akcji” przedstawiającej dokumentację filmową i fotograficzną aktywności Akademii w przestrzeni miejskiej w latach 1975 – 2011. Jak rozumiesz jego słowa na temat istoty ich działań? Jeśli nie znasz

znaczenia niektórych słów, skorzystaj ze „Słownika wyrazów obcych”, „Słownika języka polskiego”.

5. Rozdaj skserowany lub wyświetl na tablicy tekst wypowiedzi: „Praktyka ta od końca lat 70. po czas obecny konsekwentnie wzbogacana jest o inicjatywy, w wyniku których widz staje się współuczestnikiem, a nawet współtwórcą zdarzeń. Są to innowacyjne działania na rzecz ożywienia więzi środowiskowych, kreacji codzienności, oryginalnych form ekspresji społecznej.”

6. Sprawdzenie, czy tekst jest zrozumiały dla uczniów. Stwórzcie dwie grupy, „jedyńki” niech utworzą krąg, stając plecami do środka, „dwójki” szukają pary i stają naprzeciwko jedynek. Przez dwie minuty w rozmowie wyjaśnijmy sobie, jaka jest funkcja przypadkowych świadków działań aktorów. Dwójki zgodnie ze wskazówkami zegara przesuwają się o jedna osobę. Przez kolejne 2 minuty porozmawiajcie o tym, jaki cel pragną osiągnąć twórcy tej inicjatywy? Dwójki zgodnie ze wskazówkami zegara przesuwają się o jedna osobę. Ostatnie 2 minuty poświęćcie na omówienie tego, jak byś się czuł, będąc świadkiem takich działań.

7. Kolejnym zadaniem będzie związanie z tematem, o jakim rozmawiałeś przed chwilą. Zastanów się, co mogliby powiedzieć bohaterowie poszczególnych scen? Wciel się w ich rolę i ułóż dialog, który będzie wyrazem konkretnych emocji: zaskoczenie, oburzenie, radość.

Wypowiedzi uczniów, na tle pokaz odpowiednich sekwencji filmu .

- Gazety – pan z laską i pani z białą laską fragment filmu 1.17’ – 1.21’

- Przecieranie szyb pasażerom – dwaj panowie, którzy wsiadają do autobusu 1,27’ – 1,31’

- Ustawianie kolejek „donikąd” – pani w czerwonym płaszczu i obok stojący pan 4.36’ – 4.38’

8. Zadaj pytania: Na jakie trudności natrafieś? Czy zachowania ludzi zmieniły się? Która akcja być może dziś nie odniosłaby podobnego skutku?

9. Zadanie dla uczniów: Wymyśl prowokacyjne, kolejne działanie, którym chciałbyś zaskoczyć współczesnego przechodnia. Opowiedz o nim. Co tobą kieruje? Kogo chcesz sprowokować do myślenia? Jaki efekt chcesz osiągnąć?

10. Zadanie dla uczniów: Ewaluacja. Na karteczkach samoprzylepnych napisz, czego się nauczyłeś, w jaki sposób ta lekcja wzbogaciła cię i przyklej ją tam, gdzie jest „walizka”. Na drugiej karteczce napisz to, co nie wzbudziło twojego zadowolenia, i umieść ją na „koszu”. (załącznik)

Praca domowa:

Zaproponuj swoim kolegom nagranie takiego filmu w szkole. W jaki sposób możesz oburzyć, poruszyć młodzież na korytarzu szkolnym. Jaka będzie ich reakcja? Efekty waszych działań zobaczymy na kolejnej lekcji.